

SFS 2008:371

Utkom från trycket
den 11 juni 2008

Lag om ändring i taxeringslagen (1990:324);

utfärdad den 29 maj 2008.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 5 kap. 14 § taxeringslagen (1990:324) ska ha följande lydelse.

5 kap.

14 §² Den skattskyldige ska helt eller delvis befrias från särskild avgift om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig eller om det annars skulle vara oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp. Om den skattskyldige delvis befrias från avgiften, ska den sättas ned till hälften eller en fjärdedel.

Vid bedömningen av om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig ska det särskilt beaktas om denna kan antas ha

1. berott på den skattskyldiges ålder, hälsa eller liknande förhållande,
2. berott på att den skattskyldige har felbedömt en skatteregel eller betydelsen av de faktiska förhållandena, eller
3. föranletts av vilseledande eller missvisande kontrolluppgifter.

Vid bedömningen av om det annars skulle vara oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp ska det särskilt beaktas om

1. avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller underlåtenheten,
2. en oskäligt lång tid förflutit efter det att Skatteverket har funnit anledning att anta att den skattskyldige ska påföras skattetillägg utan att den skattskyldige kan lastas för dröjsmålet, eller
3. felaktigheten eller underlåtenheten även har medfört att den skattskyldige fällts till ansvar för brott enligt skattebrottslagen (1971:69) eller blivit föremål för förverkande av utbyte av brottslig verksamhet enligt 36 kap. 1 b § brottsbalken.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008.

¹ Prop. 2007/08:68, bet. 2007/08:JuU18, rskr. 2007/08:203.

² Senaste lydelse 2003:655.

SFS 2008:371

På regeringens vägnar

STEN TOLGFORS

Lena Gustafson
(Finansdepartementet)